

НА ЩО ЦИФРИ СХОЖІ

Знать треба цифри, як годиться.
А перша з них - це "одиниця",
її впізнати можна здалеку.
Вона подібна до лелеки,
Ти тільки добре придивись –
І ніжка довга, й дзьоб униз.

А друга цифра – цифра "два".
Кругленька в неї голова.
Вона неначе лебідь в морі –
Зігнута шийка, хвіст угору.

А далі цифра "три" у нас.
її вивчає дружно клас.
Вона – мов бульбички малі,
Більший – внизу, малий – вгорі.
Хтось ненароком їх згубив,
Ще й трохи збоку надкусив.

Діти, в гості запросили
Сьогодні цифру ми "чотири".
Схожа між цифрами одна
На телеграфний стовп вона.

Будем нині ми писати
Гарну цифру – цифру "п'ять".
Цифра – кругла, ще й з хвостом
Наче яблуко з листком:
З яблуні на землю скік, –
Та й об землю збило бік.

Цифра "шість" прийшла у клас
Та й говорить так до нас:
"Ось підказка вам моя:
Схожа так на сливку я.
Трохи вгору в мене хвіст,
Називають цифра "шість".

Ось траву косив косар
Й притупилася коса.
Вгору косу він підняв
Та й гострить її почав.
Й дуже смішно стало всім –
Не коса, а цифра "сім".

Клеїла мала Яринка
Ланцюжечок на ялинку.
Ось одне кільце зробила,
Поруч друге прикріпила.
Як уважніш придивилась –
Цифра "вісім" утворилась.

Любі хлопчики й дівчатка,
Ось прийшла до вас "дев'ятка".
Так вона нам промовляє:
Мене кожен з вас впізнає.
Хоч я гостя нині в вас,
Та мене вже знає клас.
Цифру "шість" вже всі писали,
А мене і не згадали.
Обернувши "шість" униз,
Буде "дев'ять" - подивись!

Впізнати мене – нема проблем.
Я називаюся нулем.
Зі мною мук щоб не було, –
Писати мене, як букву "О"!